

77.

A m. kir. igazságügyminiszter 1932. évi 3.700. I. M. számú rendelete,*a vitézitelekkel járó felszerelésről.*

A vitézitelekről a Budapesti Közlöny 1920. évi 198. számában kihirdetett 6.650/1920. M. E. számú, a földbirtok helyesebb megoszlását szabályozó rendelkezésekről szóló 1920 : XXXVI. tc. 77. §-a szerint hatályban maradó rendelet (Rt. 1920. 393. o.) 12. §-a alapján a következőket rendelem:

1. §. Amennyiben a vitézitelekkel járó felszerelés leltára magában az adománylevélben vagy az alapítólevélben nincs megállapítva, a leltárt az Országos Vitézi Szék állapítja meg, és ugyancsak az Országos Vitézi Szék rendeli el, hogy a megállapított leltárt kiegészítésül az adománylevélhez vagy az alapítólevélhez csatolják.

2. §. A vitézitelekkel járó felszerelés leltárának megállapításában a következő szempontok irányadók:

1. a vitézitelekkel járó felszerelés leltárába kell felvenni minden esetben azt az élő és holt felszerelést, amelyet a vitéz a vitézitelekkel együtt vagy később, de az Országos Vitézi Szék útján kapott;

2. a vitézitelek meglévő élő és holt felszereléséből az 1. pontban meghatározott felszerelési tárgyakon felül — vagy ha ilyenek nincsenek, ezekre tekintet nélkül — annyit kell a leltárba felvenni, amennyi okvetlenül szükséges ahhoz, hogy a vitézitelken — annak fekvéséhez, nagyságához, a földek minőségéhez és egyéb gazdasági viszonyaihoz képest — okszerű, helyes gazdálkodást lehessen folytatni;

3. a leltárba csak olyan dolgot lehet felvenni, amely a vitéz kizárólagos tulajdonában van, és amelyet más javára korlátozt dologi jog (haszonélvezeti jog, zálogjog) nem terhel.

3. §. A leltárba felveendő tárgyak jegyzékét az érdekelt vitéz meghallgatásával a vármegyei vitézi szék készíti el. Az eljárás során az érdekelt vitézen felül meghallgatja a vitéz házastársát és azokat, akikkel a vitéz esetleg együtt gazdálkodik annak kiderítése végett, hogy a leltárba felvételre kiszemelt ingóságok csakugyan a vitéz kizárólagos tulajdonában állanak-e.

4. §. A vármegyei vitézi szék jegyzékbe foglalja azokat az ingóságokat, amelyeket kiszemeltek arra, hogy a vitézitelekkel járó felszerelés leltárába felvegyék, és a jegyzéket annak a községnek (városnak) a hirdető tábláján, amelynek határában a vitézitelek fekszik, közhírré téteti azzal a helyben szokásos szóbeli úton (dob-